

حمله‌ای صورت دهد اما اسرائیل می‌دانست که حزب‌الله احتمالاً در آینده‌ای نزدیک حمله خواهد کرد. اسرائیل تلفاتی را در غزه متحمل شده بود که دردناک بود اما فلج‌کننده نبود. آماده‌سازی اسرائیل برای حمله به لبنان به زمان نیاز داشت. به این ترتیب حمله هفته گذشته رخ داد که در آن اسرائیل از مواد منفجره کوچک در پیچرها و سایر وسایل ارتباطی برای هدف قرار دادن نیروهای حزب‌الله استفاده کرد و به حزب‌الله و ایران هشدار داد که اکنون با دشمنی رویه‌رو هستند که قادر به تأثیرگذاری گسترده است. در حالی که ایران به دنبال پیروزی سیاسی بود و آن را از نظر دسترسی و اهمیت عملی‌تر می‌دید. اکنون اسرائیل منتظر پاسخ ایران و حزب‌الله به این نوع حملات جدید است که ممکن است انجام شود یا نشود. پس باید این سوال را بپرسیم که اگر ایران در ماجرای لبنان ورود کند، اسرائیل چه واکنشی نشان خواهد داد؟

حسن لاسجردی:

در مجموع اگر ایران بخواهد یک رفتار با شدت و حدت انجام بدهد باید این ملاحظه را داشته باشد که این رفتار شدید چه واکنشی در طرف مقابل خواهد داشت و دوباره ما سیکل پاسخگویی مان چه خواهد بود و در نهایت این رفت و برگشت چه هزینه‌هایی بر منطقه، بر ما و بر فضای کلی رفتاری ما خواهد داشت. من فکر می‌کنم که ایران تلاش می‌کند تا آنجا که ممکن است رژیم صهیونیستی را در حالت سیاست انتظار بگذارد و همیشه آنها را وادار به این کند که منتظر یک رفتار حساب‌گرانه از سمت ما باشند. در عین حال نکته مهم این است که آیا نیاز است همیشه رفتارهایمان را نظامی انجام دهیم؟

بتواند این نزاع را به گونه‌ای مدیریت کند که حاصل جمع جبری آن به نفع ایران باشد. از سوی دیگر موضوع مهم و اساسی ورود جنگ‌افزارها و سخت‌افزارها و امکانات جدید در جنگ مثل جنگ لیزری، جنگ سایبری و جنگ‌های مرتبط با حوزه پهپادها و دیگر اموری که از جنگ‌های کلاسیک فاصله گرفته، سبب شده که نظامات جنگ تغییر یابد و دو طرف مطمئن باشند که می‌توانند از نظامات دیگری هم استفاده کنند. آنچه که خیلی مهم است این است که ایران تلاش می‌کند نقطه‌زنی هدفمندی داشته باشد و در برخی مواقع که شرایط به گونه‌ای است که باید پاسخ محکمی بدهد، پاسخ بدهد و اگر می‌تواند از طریق بازوهای منطقه‌ای خودش اقداماتی انجام دهد. به نظر من آنچه که شاید خیلی مهم باشد این است که در هر صورت ایران در حال پاسخ دادن است اما شاید یکی از ملاحظاتی که دو طرف دارند این است که نمی‌خواهند منطقه را دچار چالش کنند. البته فقط خواستن دو طرف مهم نیست. بلکه قدرتهای بزرگ و منطقه‌ای و رقبا هم چنین حسسی را دارند و اول اینکه خود این موضوع می‌تواند یک چالش باشد. دوم اینکه حوزه امنیت مقداری از مفاهیم گذشته فاصله گرفته و با

مفاهیم جدیدی همراه شده که ظاهراً تکنیک‌ها راحت‌تر در دسترس قرار می‌گیرد اما اثرات‌شان بیشتر است. مثل استفاده از پهپاد و ابزارهای سایبری و ترورهای از راه دور و یا ترور بیولوژیک. یعنی نوع جنگ و منازعه هم متفاوت شده است. بنابراین به همان اندازه که تکنیک و لوازم و امکانات جنگ تغییر پیدا کرده به همان اندازه هم جلوه‌های جنگ تغییر یافته است. بنابراین اگر می‌بینیم که بحث‌های مرتبط با رقابت ما با اسرائیل در منطقه از جنگ نظامی و موشک فاصله گرفته، به این خاطر است که حوزه‌های دیگری هم برای رقابت وجود دارد. امیدوارم که جامعه جهانی بتواند اسرائیل را مجاب کند به اینکه منطقه تحمل مشخصی دارد و اگر تحمل منطقه تمام شود، شاید مناسبات منطقه به هم بریزد. بنابراین همه تلاش کشورهای منطقه به ویژه آنهایی که معقول هستند و به منافع خودشان و مردم‌شان و منطقه اهمیت می‌دهند این است که رفتار حساب‌شده و معقولانه و متکی به یک منطق رفتاری از خود نشان دهند. اما به نظر من اسرائیل چنین نگاهی ندارد و تلاش می‌کند به خصوص در روزهای اخیر با رفتارهای جنون‌آمیز و غیر معقول به اهداف خودش برسد.

نگاه تحلیلیگر ۴

جنگ سوم اسرائیل و لبنان

اسرائیل تا کجا پیش می‌رود؟

به تبادل آتش سازد، ولی این جنبش در برابر اسرائیل ایستادگی کرد و به سیاست پیشین ادامه داد.

▼ جنگ آغاز می‌شود

در نتیجه اسرائیل مجبور شد برای جدا کردن ارتباط دو جبهه سطح تنش را افزایش دهد. عملیات امنیتی پیچرها در ۱۷ سپتامبر و پاسخ حزب‌الله به آن سطح تنش را به شدت افزایش داد و باعث شد رژیم اسرائیل نیز از روز ۲۳ سپتامبر ۲۰۲۴ حملات جدی‌تری را علیه لبنان آغاز کند. حملات شدید اسرائیل در طول روزهای ۲۳ و ۲۴ سپتامبر به کشته شدن حدود ۶۰۰ لبنانی و زخمی شدن ۱۰ هزار نفر منجر شد. شدت گرفتن حملات دو طرف علیه یکدیگر در طول این روزها باعث شد دیگر نتوانیم از مفهوم «تبادل آتش» برای توصیف آن استفاده کنیم و اسم آن دیگر «جنگ» از نوع نامتقارن خواهد بود. در این جنگ و تا این لحظه به نظر می‌رسد اسرائیل دو رویکرد در دستورکار خود قرار خواهد داد:

۱ تکرار سناریوی جنگ ۳۳ روزه (نگاه حداقلی)
اگر اسرائیل در ادامه روند کنونی تنش‌ها هنوز «جدا کردن جبهه شمال از جنوب» و «امن‌سازی جبهه شمال» را به عنوان هدف اولیه و اصلی و کوتاه‌مدت خود بداند و بخواهد در جریان تشدید تنش تنها به این هدف دست یابد، رفتاری شبیه جنگ ۳۳ روزه ۲۰۰۶ از خود بروز خواهد داد. بدین معنا که پس از مدتی درگیری مداخله قدرت‌های جهان و شورای امنیت در جنگ را پذیرا خواهد شد و زمینه تصویب یک قطعنامه که خواستار پایان درگیری شود را فراهم می‌کند. بدین ترتیب اسرائیل فکر می‌کند می‌تواند با چنین رویه‌ای حزب‌الله را از تبادل آتش باز دارد و منطقه شمال را امن کرده و ساکنان این مناطق را بازگرداند.

این یک رویکرد حداقلی و کوتاه‌مدت خواهد بود و ممکن است اسرائیل حاضر شود استراتژی خود را برای فازهای بعدی تقابل با حزب‌الله پس از آن برنامه‌ریزی کند و مثلاً بعد از تحقق این عقب‌نشینی خواستار بازگشت حزب‌الله به پشت رودخانه لیتانی یا خلع سلاح حزب‌الله شود (بیان این سطور به معنی آن نیست که این خواسته‌ها حتماً تحقق پیدا می‌کند).

۲ تکرار سناریوی ۱۹۸۲ (نگاه حداکثری)
دومین سناریو این است که اسرائیل به جنگ سوم با لبنان حداکثری بنگرد و به‌رغم تهدیدات بزرگ‌تری که حزب‌الله نسبت به حماس دارد، بخواهد از این درگیری به‌عنوان یک فرصت طلایی برای یک تسویه حساب کامل با حزب‌الله بنگرد و همه اهداف خود نظیر امن کردن شمال، عقب راندن حزب‌الله به پشت لیتانی و نهایتاً خلع سلاح مقاومت را به صورت یکجا پیگیری کند. در این صورت اسرائیل رفتاری شبیه جنگ اول لبنان در سال ۱۹۸۲ بروز خواهد داد و سعی می‌کند مناطقی به عمق دست‌کم ۱۰ کیلومتر را به اشغال خود درآورد و به منطقه حائل تبدیل سازد و از این طریق از نزدیک شدن مجدد حزب‌الله به مرز اسرائیل جلوگیری کند.

منصور براتی
پژوهشگر مسائل اسرائیل

از روز ۸ اکتبر ۲۰۲۳ یعنی یک روز پس از شروع درگیری میان اسرائیل و حماس در اطراف نوار غزه، حزب‌الله لبنان در امتداد راهبردی «وحدت میدان‌ها» علیه اسرائیل حملات خمپاره‌ای، موشکی و راکتی به شمال اسرائیل را آغاز کرد. این اقدام حزب‌الله به نامن شدن مناطق شمالی تا عمق ۱۰ کیلومتر منجر شد و در نتیجه ساکنان ۱۰۰ شهرک که به ۲۰۰ هزار نفر می‌رسیدند از این منطقه تخلیه شدند. در ماه‌های بعدی شمار شهرک‌های تخلیه‌شده به ۵۰ مورد کاهش یافت و ۶۶ هزار ساکن این مناطق مجبور به اسکان موقت در هتل‌ها و منازل استیجاری به خرج کابینه اسرائیل شدند.

این مسئله تقریباً برای نخستین بار از زمان پایان یافتن جنگ‌های کلاسیک اسرائیل (آخرین مورد جنگ یوم کیپور ۱۹۷۳ بود) و رویارویی جنبش‌های مقاومت بود که وقتی ارتش اسرائیل وارد جنگ با یکی از دشمنان خود می‌شد، دشمن دیگری از یک منطقه دیگر پای اسرائیل را به یک تبادل آتش بزرگ می‌کشاند. اسرائیل در ماه‌های نخست جنگ غزه توانایی رویارویی همزمان با حزب‌الله در سطح فعلی را نداشت برای همین سعی کرد به تهدید این گروه با پاسخ چندبرابری موشکی و ترور فرماندهان حزب‌الله رویه‌رو شود؛ در این راستا هر یک حمله حزب‌الله با ۸ حمله اسرائیل رویه‌رو شد. اما این راهبرد برای وادار کردن حزب‌الله به عقب‌نشینی کافی نبود و تبادل آتش در جبهه شمال همچنان ادامه یافت و در نتیجه تل‌آویو نتوانست منطقه شمال را امن کرده و ساکنان آن را بازگرداند.

اما از یکسو مزمن شدن بحران در شمال و از سوی دیگر سبک‌تر شدن شدت معرکه در جبهه غزه رفته‌رفته باعث شد اسرائیل کم‌کم توجه بیشتری به جبهه شمال کند. به‌جز اصل موضوع ناامنی در شمال، صهیونیست‌ها از منظر استراتژیک دو برداشت دیگر از این تبادل آتش داشتند؛

۱ تثبیت شدن این معادله جدید باعث می‌شد حملات حزب‌الله در جریان جنگ اسرائیل با یک دشمن دیگر، امری عادی و همیشگی شود.

۲ اگر اسرائیل در حین تبادل آتش با حزب‌الله تن به آتش‌بس در نوار غزه می‌داد، حمل بر ضعف و تأثیرپذیری از حزب‌الله می‌شد و این گروه توانسته بود به صورت موفقیت‌آمیز در فرجام جنگ غزه نیز تأثیر مثبت بگذارد.

از این رو اسرائیل رفته‌رفته نقطه ثقل جنگ را از جنوب به جبهه شمال منتقل کرد. تا دو ماه قبل اسرائیل مایل بود بدون اینکه وارد جنگ با حزب‌الله شود، حزب‌الله را وادار به عقب‌نشینی و پایان دادن

سیاستمداران

واکنش استارمر به اتهام‌زنی نتانیاها

کی‌یر استارمر، نخست‌وزیر انگلیس روز چهارشنبه اتهام‌زنی نتانیاها مبنی بر تضعیف توانایی نظامی این رژیم توسط لندن را رد کرد. نتانیاها پیشتر انگلیس را متهم کرده بود که با تعلیق تعدادی از مجوزهای صادرات تسلیحات به این رژیم، توانایی تل‌آویو برای دفاع از خود را تضعیف می‌کند. استارمر در مصاحبه با شبکه رادیویی «ال‌بی‌سی» گفت: «خیر او (نتانیاها) در این مورد اشتباه می‌کند. ما باید قوانین بین‌المللی و قوانین داخلی خود را در این زمینه رعایت کنیم». وی در ادامه توضیح داد: «من همیشه به صراحت گفته‌ام که از حق اسرائیل برای دفاع از خود حمایت می‌کنم. اما باید مطابق با قوانین بین‌المللی باشد.» مقامات انگلیس پیشتر گفته بودند سلاح‌های تعلیق شده می‌تواند برای نقض قوانین بین‌المللی بشردوستانه در نوار غزه مورد استفاده قرار گیرد. این فهرست شامل اجزای هواپیماهای نظامی، بالگردها و پهپادها بود.

پیشروی روسیه در اوکراین

در ادامه پیشروی ارتش روسیه در دونتسک، وزارت دفاع این کشور امروز اعلام کرد که دو روستای Hostre و Hryhorivka در این منطقه را به کنترل درآورده است. نیروهای روسیه در ادامه پیشروی سریع خود در شرق اوکراین به‌رغم حمله کیف به منطقه کورسک روسیه، دیروز از تحت کنترل درآوردن دو روستای دیگر خبر دادند. طی هفته‌های اخیر ارتش روسیه چند شهرک و روستا را در این منطقه به‌طرف شهر راهبردی پوکروفسک Pokrovsk تحت کنترل خود درآورده است. کارشناسان معتقدند که سقوط این شهر می‌تواند منجر به از دست‌دادن کل منطقه دونتسک شود؛ مسئله‌ای که از اهداف اعلامی مسکو از آغاز جنگ اوکراین بوده است. سخنگوی کرملین دیروز این پیشروی‌ها را استنود و در عین حال به گزارش‌ها مبنی بر محاصره شهر Vuhledar که بسیار به لحاظ دفاعی برای اوکراین اهمیت دارد، اشاره کرد.

نوار غزه بعد از جنگ

نخست‌وزیر تشکیلات خودگردان مدعی شد که نوار غزه بعد از پایان جنگ به دست این تشکیلات اداره خواهد شد. محمد مصطفی، نخست‌وزیر تشکیلات خودگردان فلسطین اعلام کرد که هیئت‌هایی از حماس و فتح به‌زودی در قاهره با یکدیگر دیدار و رایزنی خواهند کرد. مصطفی در مصاحبه با الجزیره افزود، گفت‌وگوها با هدف دستیابی به توافق برای بهبود شرایط و خدمت‌رسانی به مردم غزه انجام خواهد شد. وی اضافه کرد که این مذاکرات می‌تواند با دیگر گروه‌های فلسطینی نیز در آینده انجام شود. محمد مصطفی در ادامه مصاحبه خود با الجزیره مدعی شد که با پایان جنگ، نوار غزه توسط تشکیلات خودگردان فلسطین اداره خواهد شد. وی گفت، نوار غزه بخشی از قلمرو فلسطین و تشکیلات خودگردان است و پرسنل و کارمندان آن به‌ویژه در بخش‌های آموزشی و بهداشت به کار خود ادامه خواهند داد. وی مدعی شد که تنها اقتدار مشروع در فلسطین دولت تشکیلات خودگردان و سازمان‌آزادی‌بخش فلسطین است. وی همچنین ادعا کرد: حاکمیت تشکیلات خودگردان فلسطین بر نوار غزه به گونه‌ای اعمال می‌شود که شامل تمام نهادهای فلسطینی باشند، بدون اینکه کسی از آن خارج شود. وی از بازیگران بین‌المللی به‌ویژه آمریکا خواست تا از حقوق فلسطینیان حمایت کنند و از واشنگتن خواست با مهار اسرائیل، لفاظی خود درباره راه‌حل دوکوشوری را به گام‌های عملی تبدیل کند.